

अदृष्टधामत्वमुक्त्वा स्वप्रकाशत्वमाह यदा मनस उपरामः समाधिर्न तु सुषुप्ताविवलयः न च जाग्रत्स्वप्नयोरिव विक्षेपः तदा ह नामरूपे रूप्यते येन तत्तथा तस्य उपरामे हेतुः दृष्टं दर्शनं स्मृतिश्च तयोः संप्रमोषान्नाशात् तदायः केवलेन स्वरूपज्ञानेन प्रतीयते तस्मै हंसाय शुद्धाय शुचिशुद्धं मनः सन्नप्रतीतिस्थानं यस्य तस्मै नमः ॥ २६ ॥ एवं भूतः केषां प्रतीयत इत्यपेक्षायामाह मनीषिण इति द्वाभ्याम् विवेकिनो यं निष्कर्षंति विविच्य ध्यायंति स निर्वाणसुखानुभूतिर्मम प्रसीदतामिति द्वयोरन्वयः एवं निष्कर्षतां प्रतीयत इति भावः किमिति निष्कर्षंति स्वशक्तिभिर्गूढमप्रकाशमानम् कतिभिर्नवभिः पुनश्च त्रिवृद्धिः त्रिगुणाभिः सप्तविंशत्युपाधिभिर्गूढमष्टाविंशं निष्कर्षंतीत्यर्थः यद्वा नवभिः प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपंचतन्मात्ररूपाभिः त्रिवृद्धिः त्रिगुणामिकाभिः चकारात्षोडशविकाररूपाभिश्च कथं भूतं निष्कर्षंति मनीषयां ऽतर्हदिसंनिवेशितं निश्चलीकृतम् पांचदश्यं पंचदशसामिधेनीमंत्रैः प्रकाश्यम् अलौकिकं वह्निमिवाहंकारास्पदादात्मनो ऽन्यं परमात्मानं निष्कर्षंतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ अशेषाविशेषायास्तस्यामायायाः निषेधेन निर्वाणसुखे अ

यदोपरामो मनसो नामरूपरूपस्य दृष्टस्मृतिसंप्रमोषात् ॥ यद्विद्यते केवलयास्वसंस्थया हंसाय तस्मै शुचिसद्यनेनमः ॥ २६ ॥ मनीषिणो ऽतर्हदिसंनिवेशितं स्वशक्तिभिर्नवभिश्च त्रिवृद्धिः ॥ वह्नियथादारुणि पांचदश्यं मनीषयानिष्कर्षंति गूढम् ॥ २७ ॥ सर्वैर्ममाशेषविशेषमायानिषेधनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ स सर्वनामासच विश्वरूपः प्रसीदतामनिरुक्तात्मशक्तिः ॥ २८ ॥ यद्यन्निरुक्तं वचसानिरूपितं धिया ऽक्षभिर्वामनसा वोतयस्य ॥ माभूत्स्वरूपं गुणरूपं बृंहितं स वै गुणापायविसर्गलक्षणः ॥ २९ ॥

नुभूतिर्यस्य अप्रसक्तनिषेधासंभवात् प्रसक्तिमाह स एव सर्वनामास एव विश्वरूप इति तद्रूपत्वे ऽपि वास्तवत्वाभावान्निषेधः संभवतीत्याह अनिरुक्ता आत्मनि शक्तिर्मायायस्यसः ॥ २८ ॥ ननु यदि केवलयास्वसंस्थया प्रतीयते तर्हि सर्वनामत्वं विश्वरूपत्वं चानुपपन्नं वागाद्यगोचरत्वादित्याशंक्य सर्वैर्नामभिर्वाच्यं प्रत्यक्षादिदृश्यं च तस्य स्वरूपं वस्तुतो माभूत्तथा ऽपि मायया घटत इति श्लोकत्रयेणोपपादयन्नमस्करोति यद्यदिति यद्यद्वचसानिरुक्तमभिहितं धियानिरूपितं व्यवसितमक्षभिर्वा इंद्रियैर्निरूपितं गृहीतमुत अपि मनसा ऽपि निरूपितं संकल्पितं यस्य स्वप्रकाशत्वं तस्य तत्स्वरूपं माभूत् स्वरूपत्वाभावे हेतुः हियस्मात्तद्गुणानामेवरूपम् पाठांतरे गुणैर्वर्धितम् स तु गुणव्यतिरिक्तः यतो गुणानामपायविसर्गाभ्यां प्रलयोत्पत्तिभ्यां लक्ष्यत इति तथा चेतनाधिष्ठानं विना तयोरसंभवात् यद्वा यस्य स्वरूपं माभून्नभवति तस्मै नम इति तृतीयेनान्वयः ॥ २९ ॥